

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแพแนล ได้แก่การทดสอบแพแนลยูนิทรูทเพื่อทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลตัวแปรที่นำมาศึกษา และทำการทดสอบแพแนลโคอินทิเกรชันเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง แล้วจึงทำการประมาณค่าแบบจำลองแพแนลโคอินทิเกรชัน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่นำมาศึกษา ด้วยวิธีการทดสอบแพแนลยูนิทรูทที่แตกต่างกัน ได้แก่ การทดสอบแพแนลยูนิทรูทด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC) Test วิธี Breitung Test วิธี Im,Peasaran and Shin (IPS) Test วิธี Hadri Test วิธี Fisher-ADF และ Fisher-pp โดยผลการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ซึ่งประกอบไปด้วยผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของแต่ละตัวแปรด้วยวิธีการทดสอบที่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ทำการศึกษาโดยการประมาณผลด้วยวิธีของ Pedroni Test และวิธีของ Kao Test โดยจะนำเสนอข้อมูลออกมาในรูปของตารางแยกออกเป็นผลการทดสอบแต่ละวิธี

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมการแพแนลเพื่อทดสอบว่าควรทำการประมาณค่าแบบจำลองในรูปแบบใดระหว่าง Pooled OLS, Fixed Effects หรือ Random Effects ซึ่งทำการทดสอบด้วยวิธี Hausman Test และวิธี Redundant Fixed Effects Test ซึ่งผลการทดสอบจะนำเสนอในรูปของตาราง เพื่อที่จะได้ทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง

ส่วนที่ 4 การประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ซึ่งการศึกษาคั้งนี้จะประมาณค่า

แบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) ผลการประมาณค่าได้นำเสนอข้อมูลในรูปของตาราง

4.1 ผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูท

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง(RIR) และอัตราแลกเปลี่ยน (ER) ของประเทศในอาเซียน ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC) Test วิธี Breitung Test วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test วิธี Hadri Test วิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูทโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept)

ตารางที่ 4.1 แสดงการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของตัวแปร ซึ่งเป็นการทดสอบความนิ่งของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์โดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept) พบว่าผลการทดสอบของแต่ละวิธีมีดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept)

ผลการทดสอบที่ระดับ level หรือ $I(0)$					
ตัวแปร	LLC Test	IPS Test	Hadri Test	Fisher – Type Test	
				ADF	PP
ER_{it}	-0.75018 (0.2266)	0.32030 (0.6256)	5.53736 ** (0.0000)	5.67279 (0.8420)	5.54500 (0.8519)
RIR_{it}	-2.94068 ** (0.0016)	-2.07897 * (0.0188)	2.64055 ** (0.0041)	20.2366 * (0.0271)	51.8811 ** (0.0000)
ผลการทดสอบที่ระดับ level หรือ $I(1)$					
$\Delta(ER_{it})$	-3.59303 ** (0.0002)	-2.82600 ** (0.0024)	0.79288 (0.2139)	25.1135 ** (0.0051)	44.2197 ** (0.0000)
$\Delta(RIR_{it})$	-7.01260 ** (0.0000)	-8.21192 ** (0.0000)	3.61463 ** (0.0002)	71.1822 ** (0.0000)	798.348 ** (0.0000)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC) และ Im, Pesaran and Shin (IPS) และ Fisher-Type Tests โดยใช้ ADF-test และ PP-test จะมีสมมติฐานหลักคือข้อมูลมียูนิทรุต และมี สมมติฐานรองคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรุต โดยถ้าข้อมูลที่ได้นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติจะปฏิเสธสมมติฐาน หลักยอมรับสมมติฐานรองซึ่งก็คือข้อมูล ไม่มียูนิทรุต แต่ถ้าหากข้อมูลที่ได้อาจไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จะยอมรับสมมติฐานหลักซึ่งก็คือข้อมูลมียูนิทรุต จากข้อมูลที่นำ มาทดสอบพบว่าผลการทดสอบ ด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC), Im, Pesaran and Shin (IPS) และ Fisher โดยใช้ ADF-test และ PP-test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีนัยสำคัญทางสถิติจะยอมรับสมมติ ฐานรองซึ่งก็คือข้อมูลไม่มียูนิทรุต แต่อัตราแลกเปลี่ยนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงสมมติฐานหลักคือข้อมูลมียูนิทรุต ต่อมาทดสอบด้วย order of integration ที่สูงขึ้น ซึ่งก็คือทดสอบที่ระดับ First Differential พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรมีลักษณะที่นิ่ง คือ ยอมรับสมมติฐานรอง สรุปได้ว่า การกำหนดให้มีค่าคงที่ พบว่าตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนมีความนิ่งที่ระดับ First Differential หรือมีอันดับความสัมพันธ์ ของข้อมูลเท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ส่วนการทดสอบด้วยวิธี Hadri Test จะมีสมมติฐานหลักและสมมติฐานรองที่แตกต่างจาก วิธีอื่น โดยวิธี Hadri Test มีสมมติฐานหลักคือข้อมูล ไม่มียูนิทรุตและมีสมมติฐานรองคือข้อมูลมียูนิทรุต โดยถ้าข้อมูลที่ได้นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ยอมรับสมมติฐานรองซึ่งก็คือข้อมูลมียูนิทรุต แต่ถ้าหากข้อมูลที่ได้อาจไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจะยอมรับสมมติฐานหลักซึ่งก็คือข้อมูล ไม่มียูนิทรุต จากข้อมูลที่นำมาทดสอบพบว่าที่ระดับ Level ค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนนั้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปฏิเสธ สมมติฐานหลักนั่นคือข้อมูลมียูนิทรุต หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมา มา ทดสอบ order of integration ที่สูงขึ้น ซึ่งก็คือทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังคงไม่นิ่งแต่ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานหลักนั่นคือข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับ First Differential

4.2 ผลการทดสอบแพแนลโคอินทิเกรชัน

การทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ โดยการทดสอบจะ

ประกอบด้วย การทดสอบ ความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลอง โดยผลการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันด้วยวิธี Pedroni Test และ Kao Test มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ด้วยวิธี Pedroni Test

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	Intercept	Intercept and Trend	None
Panel <i>v</i> -statistic	2.216838 * (0.0133)	-0.053724 (0.5214)	2.284030 * (0.0112)
Panel <i>p</i> -statistic	-6.355796 ** (0.0000)	-4.079879 ** (0.0000)	-5.976931 ** (0.0000)
Panel <i>pp</i> -statistic	-6.900950 ** (0.0000)	-6.605647 ** (0.0000)	-5.079031 ** (0.0000)
Panel <i>ADF</i> -statistic	-2.323523 * (0.0101)	-1.346606 (0.0891)	-2.674053 ** (0.0037)
Group <i>p</i> -statistic	-4.545007 ** (0.0000)	-2.948509 ** (0.0016)	-4.344404 ** (0.0000)
Group <i>pp</i> -statistic	-7.080324 ** (0.0000)	-7.812269 ** (0.0000)	-6.198743 ** (0.0000)
Group <i>ADF</i> -statistic	-2.021863 * (0.0216)	-1.795365 * (0.0363)	-2.709418 ** (0.0034)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ด้วยวิธีของ Pedroni (โดยกำหนดให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเป็นตัวแปรอิสระ)

ผลการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Intercept) พบว่าค่าสถิติ Panel v -statistic กับ Panel ADF -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ค่าสถิติ Panel p -statistic กับ Panel pp -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนทุกประเทศ ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กัน ทั้งยังพบว่าค่าสถิติ Group p -statistic กับ Group pp -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน Group ADF -statistic นั้น มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะยอมรับสมมติฐานรองนั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนมีอย่างน้อย 1 ประเทศที่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบโดยกำหนดให้มีทั้งค่าคงที่และแนวโน้มของเวลา (Intercept and Trend) พบว่าค่าสถิติ Panel p -statistic กับ Panel pp -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนทุกประเทศ ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กัน และค่าสถิติ Group p -statistic กับ Group pp -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน Group ADF -statistic นั้น มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะยอมรับสมมติฐานรองนั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนมีอย่างน้อย 1 ประเทศที่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบ โดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มของเวลา (None) พบว่าค่าสถิติ Panel v -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสถิติกับ Panel ADF -statistic, Panel p -statistic และ Panel pp -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนทุกประเทศ ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งพบว่า ค่าสถิติ Group p -statistic, Group pp -statistic และ Group ADF -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะยอมรับสมมติฐานรองนั่นคือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนมีอย่างน้อย 1 ประเทศที่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ด้วยวิธี Kao Test

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	t-Statistic	Prob.
ADF-Statistic	-0.656352	0.2558

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ด้วยวิธี

ของ Kao (โดยกำหนดให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเป็นตัวแปรอิสระ)ซึ่งมีวิธีการทดสอบที่กำหนดให้มีค่าคงที่เพียงวิธีเดียว โดยค่าสถิติ ADF-Statistic ไม่มีค่าสถิติของตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการทดสอบแพแนล โคอินทิเกรชันในการศึกษาครั้งนี้ให้ผลการทดสอบที่ขัดแย้ง กันระหว่างวิธีของ Pedroni Test กับวิธีของ Kao Test ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้วิธีของPedroni Test เนื่องจากวิธีของPedroni Test นั้นมีความสัมพันธ์ในระยะยาว

ตาราง 4.4 ผลการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของ residual

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Statistic	Prob.
ADF - Fisher Chi-square	41.0612	0.0000 **
PP - Fisher Chi-square	84.3524	0.0000 **

ที่มา : จากการคำนวณ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากผลการทดสอบที่ขัดแย้ง กันระหว่างวิธีของ Pedroni Test กับวิธีของ Kao Test ทำให้มีการทดสอบแพแนลยูนิทรูทของ residual พบว่า ค่าสถิติ ADF – Fisher และ PP - Fisher มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก หมายถึง ตัวแปรระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์มีความสัมพันธ์กัน

4.3 ผลการทดสอบสมการแพแนล

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์มีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงทำการประมาณค่าแบบจำลองก่อนที่จะทำการประมาณค่าอันสิ่งที่สำคัญคือต้องทดสอบว่าควรทำการประมาณค่าแบบจำลองรูปแบบใดมีความเหมาะสมที่สุดระหว่าง Pooled Estimator, Fixed Effects หรือ Random Effects ดังนั้นจึงทำการทดสอบแบบจำลองด้วยวิธี วิธี Redundant Fixed Effects Test, วิธี Huasman Test

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบสมการแพแนลด้วยวิธี Redundant Fixed Effects Test

Test cross-section fixed effect			
Effects Test	Statistic	d.f.	Prob.
Cross-section F	6.020261	(4,99)	0.0002 **
Cross-section Chi-square	22.860934	4	0.0001**

ที่มา : จากการคำนวณ

** มีนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบแบบจำลองด้วยวิธี Redundant Fixed Effect Test โดยทดสอบ Cross-Section Effect ในสมมติฐานหลักของการทดสอบคือการประมาณค่าในรูปแบบที่ไม่ใช่ Fixed Effect และสมมติฐานรองคือการประมาณค่าแบบ Fixed effect มีความเหมาะสมกับแบบจำลองมากที่สุด โดยผลการทดสอบพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลักคือใช้การประมาณค่าในรูปแบบ Fixed Effects เพราะฉะนั้นแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ควรทำการประมาณในรูปแบบ Fixed Effects

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบสมการแพแนลด้วยวิธี Huasman Test

Test cross-section random effect			
Test Summary	Chi-Sq. Statistic	Chi-Sq. d.f.	Prob.
Cross-section random	21.971628	1	0.0000 **

ที่มา: จากการคำนวณ

** มีนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบแบบจำลองด้วยวิธี Hausman Test โดยทดสอบ Cross-section Effect ซึ่งเป็นการทดสอบว่าควรทำการประมาณค่าแบบจำลองรูปแบบใดที่มีความเหมาะสมที่สุด โดยสมมติฐานหลักของการทดสอบคือ การประมาณค่าในรูปแบบ Random Effects มีความเหมาะสมที่สุด ถ้าปฏิเสธสมมติฐานหลักการประมาณค่าในรูปแบบ Fixed Effects มีความเหมาะสมมากกว่า จากผลการทดสอบพบว่าค่าสถิติ Cross-section random มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลักคือใช้การประมาณค่าในรูปแบบ Fixed Effects เพราะฉะนั้นแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ควรทำการประมาณในรูปแบบ Fixed Effects

4.4 ผลการประมาณค่าแบบจำลองแพแนล

จากผลการทดสอบสมการแพแนล แบบจำลอง Fixed Effects มีความเหมาะสมที่สุด ดังนั้น จึงทำ การประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ด้วยรูปแบบ Cross-section fixed Effects เพื่อดูขนาดของ

อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ ส่งผลต่อตัวแปรตามว่ามากน้อยเพียงใด โดยผลการทดสอบมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ในรูปแบบ Cross-section fixed Effects

Variable	Coefficient	t-Statistic	Prob.
Constant	53.23377	0.808854	0.4206
RIR	-65.69741	-6.946535	0.0000 **

ที่มา : จากการคำนวณ

** มีนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์แบบ Cross-sections Fixed Effect โดยผลการประมาณค่าด้วยวิธีการสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) พบว่าตัวอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งขนาดผลกระทบของตัวแปร มีรายละเอียดดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีค่าเท่ากับ -65.69741 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายความว่า ถ้าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลงร้อยละ -65.69741 ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลงร้อยละ 1 จะทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้นร้อยละ -65.69741 ดังนั้นกล่าวได้ว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงกันข้ามซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น

จากผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$ER_{it} = 53.23377 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.1)$$

ตารางที่ 4.8 ผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ในรูปแบบ Cross-section Fixed Effects ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) รายประเทศ

ประเทศ	Cross-section Fixed Effects	ค่าคงที่จากการประมาณค่า	ค่าคงที่ในแต่ละประเทศ (C _i)
ไทย	-87.20750	53.23377	-33.97373
มาเลเซีย	-46.92685	53.23377	6.30692
สิงคโปร์	-66.23828	53.23377	-13.00451
อินโดนีเซีย	264.0705	53.23377	317.30427
ฟิลิปปินส์	-63.69782	53.23377	-10.46405

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.8 พิจารณาผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ของแต่ละประเทศได้ดังนี้

$$\text{ประเทศไทย} \quad ER_{it} = -33.97373 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.2)$$

$$\text{ประเทศมาเลเซีย} \quad ER_{it} = 6.30692 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.3)$$

$$\text{ประเทศสิงคโปร์} \quad ER_{it} = -13.00451 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.4)$$

$$\text{ประเทศอินโดนีเซีย} \quad ER_{it} = 317.30427 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.5)$$

$$\text{ประเทศฟิลิปปินส์} \quad ER_{it} = -10.46405 - 65.69741 RIR_{it} \quad (4.6)$$

แต่ละประเทศมีค่าคงที่ที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นและลดลงของอัตราแลกเปลี่ยน เช่น เงินลงทุนจากต่างประเทศ การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการส่งออก การคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มการผลิต นโยบายทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เป็นต้น